

זבחים דף ד

הלכות מעשה הקרבנות

פרק רביעי

כללי הקרבה

י כל הזבחים - צרידן העובר שהתקנה מחשבתו לשם הזבח ולשם בעליו בשעת זביחה, ובשעת קבלת הדם, ובשעת הולכת הדם, ובשעת זריקתו על המזבח, שנאמר: "ובשר זבח תודת שלמיו" (ויקרא ה, טו) - שהתקנה זביחה, עם שאר העבודות הארבע, לשם שלמיו, וכן שאר הקרבנות. ואם שחט ועבד שאר עבודות סתם, ולא חשב כלל בעולה ובשלמים - הרי הן כשרים, ועלו לבעלים.

מחשבת לשמה בד' עבודות

הלכות פסולי המקדש

פרק שלשה עשר

המחשבות הפוסלות

א שלש מחשבות הן שפוסלות את הקרבנות, ואלו הן: מחשבת שנוי השם, ומחשבת שנוי המקום, ומחשבת הזמן. מחשבת שנוי השם פיצד? זה השוחט את הזבח שלא לשמו, כגון שהיה עולה ויחשב שהוא שלמים, או ישחטנו לשם עולה ושלמים, או לשם שלמים ולשם עולה, או ששחט הזבח שלא לשם בעליו - זו היא מחשבת שנוי השם.

שינוי השם שינוי בעלים

...

פרק חמשה עשר

מחשבת שינוי השם

א כל הזבחים שנשחטו במחשבת שנוי השם, בין בקרבנות יחיד בין בקרבנות צבור - כשרים, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, חוץ מן החטאת והפסח, שאם נעשו במחשבת שנוי השם - פסולין. ואחד המשנה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או בזריקה, כמו שבארנו (לעיל יג, ד).

פיצד לא עלו לבעלים לשם חובה? כגון ששחט עולה לשם שלמים - לא עלת לבעלים לא משום עולה שהן חזיבין בה, ולא משום שלמים, אלא חזיבין להביא זבח אחר. וכן אם שחט עולת ראובן לשם שמעון - לא עלת לא לראובן ולא לשמעון.

לא עלו לבעלים לשם חובה

...

ג תודה ששחטה לשם שלמים - עלת לבעלים; ושלמים ששחטן לשם תודה - לא עלו לבעלים; לפי שהתודה נקראת שלמים, ושלמים לא נקראו תודה.

תודה לשם שלמים

